

ELŐFIZETÉSI ÁR
szétküldéssel helyben
vagy vidékre:
Égész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hózz . . . 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:
iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

HIRDETÉSEKET
és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:
iskola-utca, Dáni-ház, '8. sz.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

Bérmmentlen levelek csak
ismert kéztől fogadtatnak el.

Budapest, szeptember 25.

A német kancellár, Bismarck herceg Gasteinban fűrdőzött az idén és a pihenés idejében sem szűnt meg a politikával bibelődni. Így utóbb a román király teljhatalmu miniszterét Bratianu-t fogadta többször és természetesen a politikai helyzetről és az európai szövetségről értekezett vele, amint az a román király nem rég történt udvarjárásai után magától érthető dolog.

Emellett szól még azon körülmény is, hogy Bratianu Gasteinból egyenesen Bécsbe utazott Kálnoky grófhhoz, az osztrák-magyar monarchia külügyi miniszteréhez, aki szoros összeköttetésben áll Bismarck herceggel. Bizonyos dolog eszerint, hogy ezek az értekezések az osztrák-magyar-német szövetséggel vannak összefüggésben és hogy Románia belép a szövetségbe. Alapját vette e csatlakozásnak Károly király látogatása a bécsi és berlini udvaroknál, a külügyi miniszterek már csak alakot adtak az új szövetséges fölvételének.

Bátran befejezett ténynek tekinthetünk tehát Románia csatlakozását és csak az a kérdés, minő célja van Románia fölvételének az osztrák-magyar-német szövetségbe és minő megállapodások jöttek létre vagy pedig vannak keletkezőben e tekintetben.

Tényként kell fogadni, hogy a főnforogó szövetség jellege határozottan békés, amennyiben ezt lát-

szólag őszintén sokszor ismételték mindenik részről. Föl kell tehát vetni a kérdést, mennyiben mozditja elő Románia csatlakozása a szövetség békés irányát? Magától Romániától nem indulhat ki a béke megbontását eredményező törekvés. Románia nem is gondolhat arra, hogy valamelyik szomszédját megtámadja. Ausztria-Magyarországról és Oroszországról szó sem lehet itt, de még Szerbia és Montenegró irányában sincsenek Romániának olyan igényei, melyek komoly összetűzésre vezethetnének. Miként a Balkán félsziget minden tartományában, akkép Romániában is létezik ugyan orosz párt, de az ott sokkal gyöngébb, mint Szerbiában, vagy akár Bulgáriában és Montenegróban, mert az oláhok nem felejtették még el a hálátlan lefőzetést, melyben Oroszország a törökök elleni háboru alkalmával részesítette őket, mikor a teit szolgálatok fejében még Bessarabiát is elvette tőlük. Az a veszély tehát ki van zárva, hogy Románia egy szép napon átpártol az oroszokhoz és ezzel megint tulsulyt biztosít nekik a Balkán félszigeten.

Józan következtetés szerint Románia részéről a béke semmikép sincs ehhez képest fenyegetve és viszont semerről sincs fenyegetve Románia sem, vagyis a függetlenségére és önállóságának nincs szüksége védelemre. És így a diplomácia törvényeinek szellemében közel a föltevés, hogy Romániának az osztrák-magyar-német szövetségben egészen különös szerepet szántak.

Geoffroy meglepetve bámult.

Mi történhetett, hogy a Colombes-zárda ifju növendéke ily váratlanul, bejelentés nélkül jön hozzá, bátyjához és gyámjához? Leégett talán a zárda? Vagy talán föllázadt volna nővére a fejedelem asszony tekintélye ellen? Vagy talán egészsége követeli, hogy megvizsgáltsassa magát az egyetem orvosai által?

A gyám komoly arcot öltött, hogy mentől szigorubb képpel lépjen az érkező elé.

Luce arca megnyugtatta; viseletében semmi zavarodottság sem látszott; finom, szöke hajjal körített homloka, lesütött fekete szemei, csinos metszésű szája, arczának szabatos körvonalai, hófehér arczbőre, mindez égi jelenségként tünteték föl Lucet.

A leány elmondá, hogy egy zárda-beli apáca kísérte el annak rendje szerint. Geoffroy meg fog bocsátani, hogy látni akarta. Ismerni akarta vagyoni helyzetét és beszélni akart vele jövőjéről; ki tudja? talán arra fogja kérni, hadd maradhasson nála.

Luce fölakarta fődözni a titokzatoságot, melynek közepette élnie kell. Talál-e majd módot, hogy föllebentse utazásának valódi okát? Geoffroy gyönyörök közt élt. „Kell, hogy itt szerelem honoljon; talán találak módot ábrándom követésére” gondola.

Geoffroy meg azt mondá magában: „Hogyan remélhettem, hogy életét az enyémmel társítsa? Az ilyen ártatlanság egészen lehetetlen; ennek a tizenhat éves leánynak sejténie kellett volna, hogy jelenléte alkalmatlan nekem. De hát értesen meg valamit az ember az ilyen fejekkel, akik megszokták, hogy mindig egy szűk körben mozognak. Egyszerű, gyermekded, bájos; de mily bárgyú! Vissza fogom küldeni a zárdába, és tu-

Meri a szövetség sulyát Románia belépése éppenséggel nem fokozza valami jelentékenyen és ha a béke főntartására Ausztria-Magyarország és Németország ereje, hatalma nem elegendő, a kis Románia keveset lendít rajta.

Máskép áll a dolog, ha számításba vesszük, hogy esetleg valamely részről, kivált a keleten támadható béke-háborítás visszautasításáról lenne szó. Ez esetre Romániának határozott és fontos hatáskör jutna. De ez esetben viszont a háborura való kilátással köttetett volna meg a szövetség, az ugynevezett béke-szövetség tudni illik.

Valóságos utvesztőbe vezet ez az okoskodás, melyhez majd csak a jövő eseményei adják meg az Ariadne fonalat, hogy kijussunk belőle. A mai európai politika mögött, ugytetszik, egy megoldhatlan rejtély lappang. Mintha nem egyformán értenék a béke-szövetséget azok, kik benne résztvesznek. Egyik részen úgy fogják föl a szövetség szellemét, hogy a háborut és mindazt, ami a béke megzavarására vezethetne, kerülni kell a leggondosabban. A másik részen pedig az a nézet látszik tulsulyban lenni, hogy a tényleg főnforogó ellentétek teljességgel elkerülhetlenné teszik a harc kitérését, hogy erre a valószínű esetőségre erőt, minél több erőt kell gyűjteni és hogy a leghatalmasabb védekezés mégis csak — a támadásban rejlik.

Bratianu sokáig és sokat értekezett Bismarckkal és most Kálnoky

dósitom Lamoigny asszonyt, hogy ne jöjjön ma hozzám. Mily alkalmatlanság! Ez nővérem, én gyámja vagyok; de a manóba! jelenléte szerencsétlenség rám nézve.”

És ezt gondolva, elment.

II.

Amint Luce egyedül volt, bejárta a palotát, kutatott, meg megállt, ráismert egyes butorokra, melyeket már gyermekkorában látott, keresgette a kézi munkákat, melyeket évenként bátyjának küldött, a gyönggyel himzett vánkosokat, a tárczákat. Luce szerény ajándékaikat fényesebbek helyettesíték.

Selyemhímzések, melyeken meglátszott a tetszeni akaró kéz műve.

— Vannak nők, akik számára dolgoznak, mondá magában Luce. Kik lehetnek azok? Szeretném őket ismerni. Talán ezek közül választja menyasszonyát?

Aztán csodálkozott, hogy a kegyeletnek egy képét sem találja. Hová lehetnek? A könyvtárban észrevett egy állványon megfordított képet; mit ábrázolhat az?

Vallási, nagyvilági képet? Kíváncsisága föl volt költve és néhány perc benső küzdelem után megfordítá az arczképet.

Meglepetve állt meg; egy csinos ifju leányt ábrázolt . . . de hirtelen ruha suhogása lett hallható, egy rejtékajtó tárult föl s egy nő lépett a szobába.

Lamoigny asszony volt, aki eljött a találkozáásra, mielőtt Geoffroy értesítette volna.

Be volt burkolva; sűrű fátyol fődte mosolygó szemeit, vörös árnyalatu barna haját és csucsorodó száját.

A két nő egymásra nézett.

gróffal beszél meg a béke-szövetséghez való csatlakozást. De azért Bratianu valószínűleg nincs egész alaposággal tájékozva Románia szerepéről és a még most nem nyíltan kombinált eshetőségekről. Ugy lehet, a mi külügyi miniszterünk előtt is vannak még a béke-szövetségnek leplezett részletei. Egy ember azonban kétségkívül tisztában van a szövetség egész horderejével, és ez az egy ember Bismarck herceg.

A képviselőház működésére vonatkozólag a „Budapester Correspondenz”-ben a következőket olvassuk: A képviselőház működését mindenekelőtt a harmadik ülésszakra szóló alakulási tennődökkel fogja megkezdeni s önként érthető, hogy teljes megalakulás előtt semminemű érdemleges tanácskozás nem lesz, tehát sem interpellációk, sem indítványok nem tétethetnek. Maga a kormány azonban — amint értesülünk — mihielyt ez csak lehetségesnek mutatkozik, azonnal határozatot, illetve diskussiót fog a horvát ügyre, vagy helyesebben szólva, a czimer-ügyben a kormány által követett eljárásra vonatkozólag a képviselőház részéről provokálni. Miután előreláthatólag egy oly határozat megszavazásáról lesz szó, melynéltölv a kormány fölhatalmaztatnék arra, hogy Horvátországban a közös hivatalokon minden fölirat nélküli czimereket alkalmaztasson; a képviselők kivétel nélkül hozzá fognak szólhatni az ügyhöz. Zágrábban különböző nyilatkozatok után ítélve, abban a véleményben vannak, hogy a magyar kormány részéről a czim-ügyben követett eljárást „paritásos módon” a horvát tartománygyűlésnek is tárgyalni kell és lehet; eltekintve attól, hogy a horvát tartománygyűlésnek a közös magyar országgyűléssel egyenir-

Geoffroy kedvese azt kérdé magában: vajjon vetélytárrsal áll-e szemben?

Luce meg azt gondolá: Azt hittem, az ifju nők nem látogatják meg a fiatal embereket.

Lamoigny asszony megtöré a csendet. — Nincs itthon Nivelle ur?

— Épen várom, felelt Luce.

Remélem, hogy elmegy, gondolá Lamoigny asszony.

Bizonyosan ez az a nő, akit szeret és akit el akar venni, gondolá Luce.

— Csodálom, hogy elment, mondá Lamoigny asszony, mikor ő kéretett, hogy jöjjen ide.

— Valószínűleg nem tudta, hogy itt leszek, felelt Luce bizonyos kihívó hangon.

Véget kell vetni ennek a tolakodó magaviseletnek, gondolá Lamoigny asszony és határozott hangon mondá:

— Becsöngetem az inast és majd meglátjuk, kit várt.

Luce elérkezettnek hitte az időt, hogy megvilágítsa a helyzetet.

— A zárdából jövök; Geoffroy azért ment el, hogy gondolkozzék fölőlem.

— Colombes-zárdából jön? Tehát Luce, Nivelle ur nővére ön? Bocsásson meg kedves gyermekem, hogy képtelen gyanut tápláltam ön iránt. Hisz önnel már rég óhajtottam megismerkedni. Megengedi, hogy megcsókoljam?

Lamoigny asszony fölveté fátyolát. Luce ráismert az arczkép eredetijére és Lamoigny asszony karjaiba ugrott.

— Ezer bocsánat, kedves kicsikém; boldog vagyok, hogy megszorithatom kezét.

— És én örülök, hogy találkoztam önnel. Mivel itt van arczképe, bizonyosan jó barátja bátyámnak.

TÁRCZA.

A z a r k a n g y a l.

— Francziából. —

Geoffroy de Nivelle egyike a legszerencsésebb élvhajhászoknak, némelykor nagyon jól tudja összeegyeztetni a titokzatos szerelem gyönyöreit a lelkes protektorátussal; ez a jelen helyzet.

Regina kisasszony rettenthetetlen lovarnöje a czirkuszoknak, büszkén mutogatja gyémántjait, melyeket Geoffroy által fizettetett meg, míg Lamoigny kisasszony azt hiszi magáról, hogy egyedül őt szereti.

E napokban önző életét új esemény zavarta meg: anyjának halála Nivelle kisasszonynak, nővérenek gyámjává tette.

Luce, aki a Colombes-zárdában nővelkedett, egyike a leggazdagabb örökösöknek. Bizonyítványa, melyet kiterjesztett szárnyu angyalkák diszítének, értelmes, szorgalmas, jámbor és képmutatásig szerény leánynak jellemezte.

Geoffroy, pompásan berendezett öltöző szobájában épen fészülködését végezte; nagyon tetszett önmagának . . . X. asszony látogatását várta, midőn szolgálja egyszer csak berohan hozzája és színéből kikelve kiáltja:

— Uram, a kisasszony . . .

— Micsoda kisasszony?

— Hát a kisasszony!

Geoffroy tünődni kezdett, hogy ki lehet az a reggeli szépség.

— Micsoda nevet mondott? kérdé a szolgát.

— Uram, végre is, ő a kisasszony.

— De melyik?

— Az ur nővére.

— Nivelle kisasszony. Ön bolond.

— Pedig mégis ő az.

